14/08/2022

Ομιλία Μητροπολίτη Σουηδίας για την Κυριακή Θ’ Ματθαίου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Την Ευαγγελική περικοπή της σημερινής ημέρας ανέλυσε ο Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας κ. Κλεόπας στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης. “Η ολιγοπιστία μας, αν όχι η απιστία μας στη δύναμή Του, είναι η αιτία της πολύμορφης ταλαιπωρίας των βασάνων και της αγωνίας μας και ενίοτε ο αποπροσανατολισμός μας από την σωστή κατεύθυνση. Πρέπει να ασκηθούμε στην σωτήρια πίστη και προσήλωση στο πρόσωπο του Ιησού. Να συνδεόμαστε μ’ Εκείνον, με τα μυστήρια της Εκκλησίας μας, για να λαμβάνουμε πλούσια την Χάρη και τις Δωρεές Του”, είπε

μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η ομιλία:

Η Ευαγγελική περικοπή της σημερινής Κυριακής, μάς ζωντανεύει ένα από τα θαύματα του Κυρίου, που ιδιαίτερα μάς εντυπωσιάζουν και μάς συγκινούν. Ίσως, γιατί μέσα σ' αυτό βλέπουμε ολοζώντανο τον εαυτό μας, όλες εκείνες τις υποσυνείδητες και συνειδητές επιφυλάξεις μας και ολιγοπιστίες μας και την βαθιά λαχτάρα της καρδιάς μας, να έλθει προς τον Ιησού.

Μετά τον χορτασμό των πέντε χιλιάδων, με την ευλογία των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων, οι μαθητές του Κυρίου μπαίνουν στο πλοίο το ίδιο δειλινό, για να περάσουν στο απέναντι μέρος της λίμνης. Ο Ιησούς ανεβαίνει στο βουνό, για να προσευχηθεί μόνος Του.

Μετά τα μεσάνυχτα κι ενώ οι μαθητές ταξιδεύουν στη λίμνη, σηκώνεται δυνατός αέρας, ώστε το πλοίο να συνταράσσεται από τα κύματα. Οπότε όλοι βλέπουν ξαφνικά έκθαμβοι κάποιον να έρχεται περπατώντας πάνω στα μανιασμένα κύματα. Τότε ταράχτηκαν κι έκραξαν από το φόβο τους κι είπαν μάλιστα ότι αυτό που έβλεπαν ήταν φάντασμα. Όμως, αμέσως ακούνε την ολοζώντανη φωνή του Κυρίου να τους λέει: «θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμί, μή φοβεῖσθε».

Κι ενώ όλοι τα έχουν χαμένα, ακούγεται η φωνή του Πέτρου: «Κύριε, αν όντως είσαι Εσύ, διάταξέ με, να έλθω κοντά σου, περπατώντας κι εγώ πάνω στα κύματα». Κι ο Κύριος του αποκρίθηκε: «Έλα». Και πράγματι, κατεβαίνει ο Πέτρος από το πλοίο κι αρχίζει να περπατάει πάνω στα νερά, για να έλθει κοντά στον Χριστό, αλλά δειλιάζει, καθώς βλέπει τον δυνατό αέρα και τ' αφρισμένα κύματα κάτω από τα πόδια του.

Τότε παίρνει τα μάτια του από τον Ιησού, τον κυριεύει ο φόβος, κλονίζεται η πίστη του και νιώθει τον εαυτό του να βουλιάζει μέσα στ᾽ αφρισμένα κύματα. Καταφέρνει όμως, πριν καταποντιστεί, να φωνάξει: «Κύριε, σῶσον με». Κι αμέσως ο Κύριος απλώνει το χέρι Του, τον πιάνει και του λέει: «ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας»; Κι ενώ προχωρώντας μπαίνουν στο πλοίο, ο άνεμος κοπάζει κι όλοι έρχονται να Τον προσκυνήσουν, λέγοντας: «Αληθινά είσαι ο Υιός του Θεού»!

"Χρειάζεται, όμως, κι από τη δική μας πλευρά η επίκληση"

Ο Ιησούς είναι πάντοτε έτοιμος να εκτείνει την χείρα Του και να επιληφθεί όλων των προβλημάτων τα οποία μάς καταποντίζουν και να δώσει την πλέον συμφέρουσα λύση, διότι είναι παντοδύναμος και πανάγαθος.

Χρειάζεται, όμως, κι από τη δική μας πλευρά η επίκληση, που σημαίνει ότι συνειδητοποιήσαμε ότι η σωτηρία δεν μπορεί να προέλθει από πουθενά αλλού, ότι πεισθήκαμε για την αδυναμία των άλλων αυτεπάγγελτων «σωτήρων» και έχουμε απογοητευτεί από τις απραγματοποίητες υποσχέσεις τους. Ακόμη, σημαίνει ότι κατανοήσαμε πως το όλο πρόβλημά μας συγκεφαλαιώνεται στον χαρακτηρισμό που απηύθυνε ο Κύριος προς τον Πέτρο, την ώρα που βυθιζόταν, το "ολιγόπιστε".

Η ολιγοπιστία αιτία της πολύμορφης ταλαιπωρίας

Η ολιγοπιστία μας, αν όχι η απιστία μας στη δύναμή Του, είναι η αιτία της πολύμορφης ταλαιπωρίας των βασάνων και της αγωνίας μας και ενίοτε ο αποπροσανατολισμός μας από την σωστή κατεύθυνση. Πρέπει να ασκηθούμε στην σωτήρια πίστη και προσήλωση στο πρόσωπο του Ιησού. Να συνδεόμαστε μ' Εκείνον, με τα μυστήρια της Εκκλησίας μας, για να λαμβάνουμε πλούσια την Χάρη και τις Δωρεές Του.

Αυτή θα αφαιρεί διαρκώς από την καρδιά μας την ταραχή και θα σκορπίζει την γαλήνη. Θα εξαφανίζει τον τρόμο και θα δίνει νηφαλιότητα στις κινήσεις μας.
Πλήρη προσήλωση στο πρόσωπο του Κυρίου, αταλάντευτη πίστη στην δύναμή Του και ολοκληρωτική ανάθεση της ζωής μας στα χέρια Του, μάς παραγγέλει η Εκκλησία μας, σε κάθε Θεία Λειτουργία, όταν προσευχόμεθα όπως: «ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Με αυτό τον τρόπο, όπως και οι άγιοι της πίστεώς μας, θα νιώθουμε από την παρουσία του Κυρίου το θάρρος και την αφοβία στις δυσκολίες της ζωής, ακούγοντας μέσα στην καρδιά μας μυστικά την φωνή Του: «θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμί, μή φοβεῖσθε»!